SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)

z dne 10. junija 2004*

V zadevi T-315/02,

Svend Klitgaard, stanujoč v Skørpingu (Danska), ki ga zastopa S. Koll Espensen, avocat,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata H. Støvlbæk in C. Giolito, zastopnika, skupaj s P. Heidmannom, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

zaradi tožbe na podlagi člena 238 ES, s katero se zahteva povrnitev zneska 19.867,40 evra, ki je strošek, ki naj bi v zvezi z izvajanjem pogodbe št. 32.0166, sklenjene v okviru projekta Plant Life Assessment Nettwork (PLAN), del D, domnevno nastal tožeči stranki, povečanega za zamudne obresti, in plačilo nadomestila za izterjavo, prav tako povečanega za zamudne obresti,

* Jezik postopka: danščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas in J. D. Cooke, sodnika,

sodna tajnica: D. Christensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. januarja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Komisija je leta 1997 Skupnemu raziskovalnemu centru (v nadaljevanju: SRC) poverila odgovornost za okrog šestdeset projektov o trajanju industrijskih obratov, zbranih v enoten projekt z naslovom „Plant Life Assessment Network" (v nadaljevanju: projekt PLAN).

2 Skupnost, ki jo je zastopala Komisija, je 22. decembra 1997 s S. Klitgaardom sklenila pogodbo (št. 32.0166) za izvedbo tehnične revizije dela D projekta PLAN (v nadaljevanju: Pogodba), in sicer za obdobje 48 mesecev. Tožeča stranka je to nalogo začela izvajati oktobra 1997, pred formalno sklenitvijo pogodbe.

Pogodbene določbe

3 Člen 4.1 Pogodbe, ki zadeva plačilo tožeči stranki, določa:

„Komisija se zavezuje, da bo po tej pogodbi pogodbeniku za njegove storitve plačala najvišji znesek 81.000 (enainosemdeset tisoč) ekujev, in sicer tako:

— 30 % po podpisu te pogodbe,

— 20 % po tem, ko Komisija potrdi prvo letno poročilo,

— 20 % po tem, ko Komisija potrdi drugo letno poročilo,

— 20 % po tem, ko Komisija potrdi tretje letno poročilo,

— 10 % po tem, ko Komisija potrdi končno poročilo.

Stranki soglašata, da zgoraj navedeni znesek krije vse stroške pogodbenika pri izvajanju pogodbe, razen tistih iz člena 5."

4 Člen 5 Pogodbe, ki zadeva potne stroške, določa:

„5.1 Potni stroški in stroški bivanja pogodbenika ter vsi stroški prevoza materiala ali prtljage brez spremstva, ki so neposredno povezani z izvajanjem nalog iz člena 3 te pogodbe, se povrnejo v skladu s posebnimi določbami Priloge 4.

5.2 Ti stroški se plačajo ob predložitvi pisnih dokazil, kot so računi in vozovnice."

5 Priloga 4, del c, *in fine* Pogodbe določa najvišji znesek potnih stroškov:

„Zgoraj navedeni potni stroški se krijejo do najvišjega zneska 27.000 ekujev za čas trajanja Pogodbe 48 mesecev."

6 Člen 4.2, prvi in drugi odstavek, Pogodbe, ki zadeva rok plačila, določa:

„Komisija se zavezuje, da bo zneske, ki nastanejo zaradi izvajanja te pogodbe, plačati najpozneje v roku 60 dni od dneva, ko je potrdila ali ko bi morala potrditi poročila ('dan potrditve'), do dneva bremenitve njenega računa.

Ta rok lahko Komisija v vsakem trenutku v času 60 dni od dneva potrditve prekine tako, da zadevnega pogodbenika obvesti, da ustrezen zahtevek za plačilo ni dopusten, bodisi zato, ker terjatev ni prispela, bodisi zato, ker niso bila predložena zahtevana dokazila, bodisi zato ker Komisija meni, da je treba opraviti dodatna preverjanja. Rok teče naprej od dneva pravilno vloženih zahtevkov za plačilo."

7 Člen 3(b) Priloge 1 k Pogodbi ureja potrditev končnega poročila od Komisije:

„To poročilo opiše vsa izvedena dela in rezultate izvajanja Pogodbe. Vsebovalo naj bi tudi povzetek najpomembnejših doseženih rezultatov.

[...]

Šteje se, da je Komisija potrdila to poročilo, če v roku enega meseca od prejema končnega poročila [...] pogodbeniku izrecno ne sporoči pripomb."

8 V skladu s členom 8 Pogodbe je Sodišče prve stopnje pristojno za odločanje o vseh sporih iz Pogodbe, za katero se po njenem členu 7 uporablja dansko pravo.

Dejansko stanje

9 Komisija je 1. aprila 1998 v skladu s členom 4.1 Pogodbe tožeči stranki plačala prvi obrok v višini 24.300 evrov.

10 Tožeča stranka je Komisijo z dopisom z dne 30. novembra 1998 prosila za plačilo drugega obroka v višini 16.200 evrov in za povrnitev potnih stroškov za obdobje od 1. oktobra do 30. novembra 1998.

11 Komisija je z dopisom z dne 25. februarja 1999 zavrnila zahtevek za povrnitev potnih stroškov s tem, da je navedla naslednje:

„Kot gotovo veste, je bil najprej za vsak projekt tehnične revizije in nastale stroške (poleg tega še stroške udeležbe pri PLAN in povezane stroške) predviden znesek v višini 3500 ekujev. Ta skupni znesek je bil v primeru dela D 81.000 ekujev (glej Prilogo 1: preglednica stroškov omrežja).

Žal zaradi tiskarske napake končna različica vaše pogodbe določa:

‚Stranki soglašata, da zgoraj navedeni znesek krije vse stroške pogodbenika pri izvajanju pogodbe, razen tistih iz člena 5.'

Končna različica pogodbe bi se morala glasiti tako:

‚Stranki soglašata, da zgoraj navedeni znesek krije vse stroške pogodbenika pri izvajanju pogodbe, vključno s tistimi iz člena 5.'

Upamo, da vam podpis priloženega aneksa ne bo pomenil nobene težave."

12 Tožeča stranka je z dopisoma z dne 3. marca in 26. marca 1999 zavrnila predlog Komisije z dne 25. februarja 1999, in sicer zato, ker tako plačilo ne bi bilo več sorazmerno z njeno storitvijo. Posredovala je dva osnutka aneksov, s katerima naj bi se bodisi omejile storitve, določene s pogodbo, bodisi bi se poleg zneskov iz člena 4.1 pogodbe zahtevala še povrnitev potnih stroškov.

13 Komisija je 17. maja 1999 plačala drugi obrok v višini 16.200 evrov, vključno s potnimi stroški.

14 Tožeča stranka je Komisijo z dopisom z dne 20. maja 1999 opozorila, da bodo vse dejavnosti po pogodbi od 1. junija 1999 prekinjene, če Komisija ne bo sprejela ali plačila potnih stroškov poleg zneskov iz člena 4.1 Pogodbe ali omejitve storitev, določenih s to pogodbo. V zvezi s tem je predložila osnutka aneksov.

15 Komisija je z dopisom z dne 16. junija 1999 tožeči stranki posredovala osnutka aneksov k Pogodbi, in sicer glede plačila tožeči stranki in glede storitev tožeče stranke. Po prvem predlogu je bilo plačilo tožeče stranke izrecno omejeno na 81.000 evrov, vključno s potnimi stroški. Po drugem predlogu pa so bile naloge, ki jih mora opraviti tožeča stranka, zmanjšane zlasti v tem smislu, da udeležba tožeče stranke na sestankih omrežja od 1. junija 1999 ni bila več potrebna.

16 Tožeča stranka je z dopisom z dne 18. junija 1999 odgovorila, da je predlog Komisije z dne 16. junija 1999 v bistvu enak njenemu drugemu predlogu z dne 20. maja 1999. Tožeča stranka je navedla:

„Po prejemu obeh izvirnikov prvega in drugega aneksa, bo po en podpisan izvod vsakega od njiju vrnjen pod izrecnim pogojem, da se zadnji obroki po pogodbi plačajo v roku."

17 Tožeča stranka je dne 7. julija 1999 podpisala in vrnila oba osnutka aneksov Komisiji, ta pa ju je založila. Tožeča stranka ju je ponovno poslala dne 24. septembra 1999. Komisija ju je podpisala dne 29. septembra 1999.

18 Komisija je plačala tretji in četrti obrok ob predložitvi ustreznih letnih poročil, in sicer dne 21. decembra 1999 in 12. decembra 2000.

19 Tožeča stranka je z dopisom z dne 30. novembra 2001 poslala dokument, ki ga sama imenuje „letno poročilo", in Komisijo pozvala, naj plača zadnji obrok. Komisija je ta dopis prejela 4. decembra 2001.

20 Komisija je tožečo stranko po elektronski pošti dne 17. decembra 2001 prosila, naj ji po elektronski pošti pošlje poročilo, ki ga je v pisni različici prejela dne 4. decembra 2001. Poleg tega je tožečo stranko prosila, naj ji sporoči določene informacije o izvedenih delih v celotnem pogodbenem obdobju.

21 Tožeča stranka je po elektronski pošti dne 19. decembra 2001 posredovala Komisiji podatke, za katere jo je prosila.

22 Komisija je tožečo stranko z dopisom z dne 30. januarja 2002 obvestila, da bo njenemu zahtevku za plačilo z dne 30. novembra 2001 ugodila šele, ko ji bo tožeča stranka predložila dokazila o potnih stroških za celotno pogodbeno obdobje.

23 Tožeča stranka je Komisijo z dopisom z dne 31. januarja 2002 opozorila, da zadnjega obroka po pogodbi v višini 8100 evrov ni plačala v roku. Poleg tega je s sklicevanjem na dopis z dne 18. junija 1999, po katerem je bilo njeno soglasje k prvemu aneksu pogojeno s spoštovanjem roka za plačilo preostalih obrokov, zahtevala povrnitev potnih stroškov v višini 19.867,40 evra.

24 Tožeča stranka je z dopisoma z dne 4. februarja 2002 in 12. marca 2002 ugovarjala zahtevi Komisije v zvezi z dokazili o potnih stroških in navajala, da poskuša Komisija odložiti plačilo zadnjega obroka. Poleg tega je potrdila svoj zahtevek Komisiji, naj ji pred 1. aprilom plača zadnji obrok in pred 1. majem 2002 povrne potne stroške.

25 Komisija je 18. aprila 2002 prejela zahtevana dokazila.

26 Komisija je zadnji obrok plačala 15. maja 2002. Vendar je tožeča stranka, ker Komisija ni ugodila zahtevku za povrnitev potnih stroškov, dne 10. oktobra 2002 vložila to tožbo.

Predlogi strank

27 Tožeča stranka predlaga, naj se Komisiji naloži:

— plačilo zneska v višini 19.867,40 evra kot povrnitev potnih stroškov, povečanega za obresti po eskontni obrestni meri Banke Danske, povečane za 5 % od dne 30. aprila 2002 do dneva plačila;

— plačilo zneska v višini 592,95 evra kot stroške izterjave, povečanega za obresti po eskontni obrestni meri Banke Danske, povečane za 5 % od dne 30. marca 2002 do dneva plačila;

— plačilo stroškov.

28 Poleg tega tožeča stranka kot ukrep procesnega vodstva predlaga, naj ji Komisija posreduje določene dokumente, zlasti kopijo sporazuma med SRC in Komisijo ter proračun, na katerem temelji ta sporazum.

29 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

30 Komisija nasprotuje predlogu glede ukrepov procesnega vodstva.

Pravno stanje

Zahtevek za plačilo 19.867,40 evra od Komisije

31 V utemeljitev svojega zahtevka tožeča stranka navaja, da ji je Komisija dolžna plačati potne stroške, ki so nastali pri izvajanju Pogodbe, ti pa znašajo 19.867,40 evra, povišani za obresti. V zvezi s tem se tožeča stranka v bistvu opira na dve glavni utemeljitvi in eno podrejeno.

32 Prvič, tožeča stranka priznava, da je z aneksoma pristala na omejitev njenega skupnega plačila na 81.000 evrov, vključno s potnimi stroški, pri čemer eden od aneksov, sklenjen dne 29. septembra 1999, spreminja člen 4.1 Pogodbe. Vendar sta po njenem mnenju aneksa ničnа, člen 4.1 pa zato velja v izvirni različici z dne 22. decembra 1997.

33 Drugič, tožeča stranka trdi, da člen 4.1 Pogodbe v izvirni različici iz zneska 81.000 evrov izključuje potne stroške, nastale zaradi izvajanja Pogodbe, tožeči stranki pa torej daje pravico do povrnitve teh stroškov poleg navedenega zneska.

34 Tožeča stranka podredno navaja, da je Komisija ne glede na navedeno med izvajanjem pogodbe molče soglašala s tem, da ji povrne vse potne stroške, ki so nastali, poleg zneska 81.000 evrov.

Ničnost aneksov

Trditve strank

35 Glede ničnosti obeh aneksov tožeča stranka zatrjuje, da je med pogajanji kot pogoj njune veljavnosti postavila spoštovanje roka plačila preostalih obrokov, s čimer se je Komisija strinjala. Trdi tudi to, da Komisija s tem, da je zadnji obrok plačala z zamudo, ni spoštovala tega pogoja, tako da sta ta aneksa nična.

36 Glede zamude pri plačilu zadnjega obroka tožeča stranka zatrjuje, da je bil rok plačila dne 4. marca 2002. S tem, ko je Komisija zadnji obrok plačala 15. maja 2002, naj ne bi spoštovala roka za plačilo iz člena 4.2, prvi odstavek, Pogodbe.

37 Komisija naj bi namreč v skladu s členom 4.1 Pogodbe prejela njeno poročilo o izvajanju Pogodbe dne 4. decembra 2001. Glede na to, da v nadaljnjem mesecu ni podala pripomb k navedenemu poročilu, naj bi se štelo, da je poročilo dne 4. januarja 2002 potrjeno v skladu s členom 3(b) Priloge 1 k Pogodbi. Tožeča stranka v zvezi s tem dodaja, da dejstvo, da je Komisija elektronsko različico poročila prejela dne 19. decembra 2001, ne more pomeniti, da je bilo njeno končno poročilo prejeto na ta dan. Šestdesetdnevni rok za plačilo naj bi v skladu s členom 4.2, prvi odstavek, Pogodbe začel teči 4. januarja 2002.

38 Dalje tožeča stranka izpodbija trditev Komisije, po kateri je bil rok za plačilo prekinjen. Če namreč Komisija trdi, da sta se stranki dogovorili o določenem plačilu, naj namreč ne bi bilo treba zahtevati dokazil za potne stroške. Poleg tega naj dodatna preverjanja, ki jih je zahtevala Komisija, v pogodbi ne bi bila jasno določena. Stranki naj se prav tako ne bi dogovorili o tem, da bi dodatne zahteve po informacijah odložilno učinkovale na rok plačila. Poleg tega naj Komisija, glede na to, da preverjanja ni zahtevala v dogovorjenem roku, ne bi imela pravice prekiniti roka.

39 Končno, tožeča stranka navaja, da Komisija v štirih letih izvajanja Pogodbe ni ugovarjala načinu, po katerem je oblikovala zahteve za povračilo potnih stroškov, in sicer tako, da je pošiljala samo povzetke, brez prilaganja dokazil. Tako naj bi taka oblika zahteve postala del Pogodbe.

40 Komisija odgovarja, da je plačilo zadnjega obroka izvedla v roku iz člena 4.2 Pogodbe.

41 Prvič, v nasprotju s tem, kar navaja tožeča stranka, naj bi rok za plačilo začel teči 19. januarja 2002, to je en mesec po prejemu elektronske različice poročila tožeče stranke in podatkov, potrebnih za to, da se ga lahko označi za končno poročilo v skladu s členom 3(b) Priloge 1 k Pogodbi.

42 Drugič, rok za plačilo je bil po mnenju Komisije v skladu s členom 4.2, drugi odstavek, Pogodbe prekinjen od dne 30. januarja 2002, ko je od tožeče stranke zahtevala, naj ji pošlje dokazila, do dne 18. aprila 2002, ko je prejela zahtevane dokumente. Tako naj bi ob upoštevanju prekinitve med 19. januarjem 2002, dnevom prejema končnega poročila, in 15. majem 2002, dnevom plačila, poteklo 38 dni.

43 Komisija zavrača utemeljitev tožeče stranke, češ da njene zahteve po dokazilih niso bile utemeljene. Dejstvo, da je šlo za sporazum z določeno ceno, ji po njenem mnenju ni preprečevalo, da bi v skladu s členom 4.2, drugi odstavek, Pogodbe zahtevala dodatna preverjanja.

44 Nasprotno, meni, da je bila določba o prekinitvi plačevanja namenjena temu, da bi ji zagotovila pridobitev trdnih informacij o dejanskih potnih stroških. Komisija navaja, da ni mogla povrniti potnih stroškov, ki so presegali prag 27.000 evrov, in da je bila – če so bili dejanski stroški nižji od tega praga – upravičena zahtevati znižanje pogodbene cene, te pravice pa kljub temu v obravnavani zadevi ni izkoristila, ker je pri zapisu člena 4.1 Pogodbe prišlo do napake.

45 Komisija prav tako zavrača trditev tožeče stranke, po kateri možnost odloga zaradi zahtev po dodatnih preverjanjih s Pogodbo ni bila predvidena. Nasprotno, člen 4.2, drugi odstavek, Pogodbe naj bi jasno določal, da se rok za plačilo lahko prekine, če

Komisija presodi, da je treba opraviti dodatna preverjanja. Ta določba je bila po mnenju Komisije določna in ji je dajala pravico zahtevati dokazila.

46 Končno, glede trditev tožeče stranke, po kateri so povzetki, ki so bili ves čas uporabljani za dokazovanje potnih stroškov, postali „del pogodbe med strankama" in so s tem nadomestili člen 4.2, drugi odstavek, Pogodbe, Komisija navaja, da dejstvo, da kot pogodbena stranka svoje pravice do zahtevanja več dokazil ni uveljavljala že prej, ne pomeni, da se je tej pravici odpovedala. Dodaja, da je pomembno, da lahko ob izteku Pogodbe nadzira dokazila o potnih stroških.

— Presoja Sodišča prve stopnje

47 Stranki se po eni strani ne strinjata glede tega, od katerega dneva je začel teči rok za plačilo zadnjega obroka, po drugi strani pa glede tega, ali je Komisija imela pravico prekiniti rok za plačilo.

48 Glede dne začetka teka roka za plačilo je treba opozoriti na to, da v skladu s členom 4.2, prvi odstavek, Pogodbe rok za plačilo 60 dni začne teči od dneva potrditve končnega poročila, ki ga tožeča stranka predloži v skladu s členom 4.1 Pogodbe. Po členu 3(b) Priloge 1 k Pogodbi je treba v končnem poročilu opisati vsa izvedena dela in rezultate izvajanja te pogodbe. Ta določba prav tako določa, da se končno poročilo šteje za potrjeno, če Komisija v roku enega meseca po njegovi predložitvi ne poda pripomb.

49 V obravnavani zadevi iz spisa izhaja, da je poročilo, ki ga je Komisija prejela dne 4. decembra 2001, kot sta na obravnavi navedli stranki, vsebovalo izključno podatke za četrto leto izvajanja Pogodbe, ne pa podatkov o vseh štirih letih izvajanja Pogodbe, kot to ta določa. Poleg tega je Komisija dne 17. decembra 2001 tožečo stranko prosila, naj ji pošlje nekatere dodatne podatke o izvajanju Pogodbe za celotno pogodbeno obdobje. Tako se zdi, da je tožeča stranka zahtevam glede vsebine končnega poročila zadostila šele 19. decembra 2001, to je na dan, ko je Komisiji poslala zahtevane podatke. Glede na to, da Komisija v naslednjem mesecu ni podala pripomb h končnemu poročilu, se šteje, da je bilo to poročilo potrjeno dne 19. januarja 2002. Zato je začel šestdesetdnevni rok za plačilo teči dne 19. januarja 2002.

50 Glede vprašanja, ali je Komisija imela pravico v obravnavani zadevi prekiniti rok za plačilo iz spisa, izhaja, da je tožeča stranka – kot sta to navedli stranki na obravnavi – Komisiji namesto dokazil o potnih stroških, nastalih pri izvajanju Pogodbe, k vsakemu od predloženih poročil po členu 4.1 le-te priložila le povzetke. Iz spisa izhaja tudi to, da je Komisija od tožeče stranke z dopisom z dne 30. januarja 2002 zahtevala, naj ji predloži dokazila o vseh potnih stroških, nastalih pri izvajanju Pogodbe, in tožečo stranko opozorila, da se zaradi te zahteve prekine rok za plačilo.

51 V zvezi s tem je treba trditev tožeče stranke, po kateri Komisija ne bi bila smela zahtevati dokazil, ker sta se stranki dogovorili o določenem plačilu, zavrniti. Priloga 4, del c, Pogodbe, ki s prvim aneksom ni bila spremenjena, namreč omejuje povrnitev potnih stroškov tožeči stranki na znesek 27.000 evrov. Iz Pogodbe torej ne izhaja, da sta stranki določili nespremenljiv znesek za povrnitev potnih stroškov. Poleg tega iz člena 5.2 Pogodbe, ki s prvim aneksom ni bil spremenjen, izrecno izhaja, da se potni stroški plačajo ob predložitvi dokazil.

52 Prav tako je treba zavrniti trditve tožeče stranke, da pravica Komisije, zahtevati dodatna preverjanja, v Pogodbi ni jasno določena, da taka zahteva ne more prekiniti roka za plačilo, in da je bila njena zahteva v obravnavani zadevi prepozna. Člen 4.2, drugi odstavek, Pogodbe namreč Komisiji daje pravico, da v 60 dneh po potrditvi vsakega od poročil, ki jih predloži tožeča stranka, v skladu s členom 4.1 Pogodbe prekine rok za plačilo, „če meni, da je treba opraviti dodatna preverjanja".

53 Končno, zavrniti je treba tudi trditve tožeče stranke, po katerih se je Komisija odpovedala pravici do zahteve po dodatnem preverjanju v skladu s členom 4.2, drugi odstavek, Pogodbe. Dejstvo, da pred plačilom zadnjega obroka ni zahtevala dokazil, samo po sebi namreč ne zadostuje za sklep, da se je tej pravici odpovedala.

54 Glede na to, da je bil rok za plačilo prekinjen od dne 30. januarja 2002, ko je Komisija od tožeče stranke zahtevala dokazila o potnih stroških, do dne 18. aprila 2002, ko je Komisija prejela zahtevane dokumente, je tako med potrditvijo končnega poročila dne 19. januarja 2002 in plačilom zadnjega obroka Komisije dne 15. maja 2002 poteklo le 38 dni.

55 Zato je treba trditev tožeče stranke, po kateri je bilo plačilo zadnjega obroka prepozno, zavrniti. Tako je treba, ne da bi bilo treba presoditi, ali je bila veljavnost obeh aneksov k pogodbi pogojena s spoštovanjem roka za plačilo preostalih obrokov, zavrniti utemeljitev tožeče stranke, po kateri sta navedena aneksa nična.

56 Tako ni treba odločiti o trditvi tožeče stranke, po kateri ji člen 4.1 Pogodbe v izvirni različici daje pravico do povrnitve potnih stroškov poleg zneska 81.000 evrov.

Podredna trditev o tihem soglasju Komisije za povrnitev potnih stroškov, ki so tožeči stranki nastali poleg zneska 81.000 evrov

57 Tožeča stranka podredno navaja, da je Komisija v vsakem primeru po podpisu pogodbe in njenih aneksov molče soglašala s tem, da ji povrne vse potne stroške, ki so nastali poleg zneska 81.000 evrov. Tožeča stranka v zvezi s tem napotuje na obračune števila ur, priložene vsakemu od letnih poročil, predloženih po členu 4.1 Pogodbe, ki naj jih Komisija ne bi nikoli izpodbijala.

58 Komisija odgovarja, da po sklenitvi aneksov k Pogodbi tožeči stranki ni dala nobenega razloga za prepričanje, da ji bo povrnila dejanske stroške poleg zneska 81.000 evrov. Nasprotno, iz aneksov, sklenjenih med strankama, naj bi jasno izhajalo, da to ni bil njen namen.

59 Sodišče prve stopnje v zvezi s tem ugotavlja, da je tožeča stranka poročilom, predloženim po členu 4.1 Pogodbe, priložila obračune števila ur dela pri projektu PLAN. Ti dokumenti nikakor ne dokazujejo, da je Komisija molče soglašala s plačilom potnih stroškov poleg zneska 81.000 evrov v nasprotju s členom 4.1 Pogodbe, kot je bil spremenjen. Zato je treba to utemeljitev zavrniti kot neutemeljeno.

60 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba zavrniti predlog, naj se Komisiji naloži obveznost plačila zneska 19.867,40 evra, pri čemer odreditev predlaganih ukrepov procesnega vodstva ni potrebna.

Predlog za povrnitev stroškov izterjave

61 Tožeča stranka v utemeljitev svojega zahtevka za povrnitev stroškov izterjave navaja, da ji mora Komisija plačati stroške izterjave, ki so nastali zaradi izterjave plačila zadnjega obroka.

62 V zvezi s tem je bilo že ugotovljeno, da je bil zadnji obrok plačan v pogodbenem roku. Zato je treba zavrniti tudi zahtevek za plačilo 592,95 evra zaradi stroškov izterjave.

Stroški

63 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s svojimi predlogi ni uspela, se ji poleg njenih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Komisija.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeča stranka nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

Lindh García-Valdecasas Cooke

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 10. junija 2004.

Sodni tajnik Predsednik

H. Jung P. Lindh